

Liturgische Texte zum Gottesdienst

نصوص ليتورجية للعبادة

5. Februar 2017		Letzter Sonntag n. Epiphantias
		Wochenspruch
آية الأسبوع أَمَّا عَلَيْكَ فَيُشْرِقُ الرَّبُّ وَمَجْدُهُ عَلَيْكَ يُرَى. (اش 60: 2)		Über dir geht auf der Herr, und seine Herrlichkeit erscheint über dir. (Jes 60,2)
قراءة المزمور: مز 100		Psalmlesung: Ps 100 (EG 740)
اهتفي للرب يا كل الأرض. اعبدوا الرب بفرح.	1	Jauchzet dem Herrn, alle Welt! Dienet dem Herrn mit Freuden,
ادخلوا إلى حضرته بترنم. اعلموا أن الرب هو الله.	2	Kommt vor sein Angesicht mit Frohlocken! Erkennt, dass der Herr Gott ist!
هو صنعنا وله نحن شعبه وغنم مرعاه.	3	Er hat uns gemacht und nicht wir selbst zu seinem Volk und zu Schafen seiner Weide.
ادخلوا أبوابه بحمد دياره بالتسبيح. احمدوه باركوا اسمه	4	Gehet zu seinen Toren ein mit Danken, zu seinen Vorhöfen mit Loben; danket ihm, lobet seinen Namen!
لأن الرب صالح. إلى الأبد رحمته وإلى دهر فدور أمانته.	5	Denn der Herr ist freundlich, und seine Gnade währet ewig und seine Wahrheit für und für.
العظة: خروج 3: 1-14		Predigt: 2Mose 3,1-10(11-14)
وأما موسى فكان يرعى غنم يثرون حميه كاهن مديان فساق الغنم إلى وراء البرية وجاء إلى جبل الله حوريب.	1	Mose aber hütete die Schafe Jitros, seines Schwiegervaters, des Priesters in Midian, und trieb die Schafe über die Wüste hinaus und kam an den Berg Gottes, den Horeb.
وظهر له ملاك الرب بلهب نار من وسط عليقة فنظر وإذا العليقة تتوقد بالنار والعليقة لم تكن تحترق!	2	Und der Engel des Herrn erschien ihm in einer feurigen Flamme aus dem Dornbusch. Und er sah, dass der Busch im Feuer brannte und doch nicht verzehrt wurde.
فقال موسى: «أميل الآن لأنظر هذا المنظر العظيم. لماذا لا تحترق العليقة؟»	3	Da sprach er: Ich will hingehen und diese wundersame Erscheinung besehen, warum der Busch nicht verbrennt.

<p>فَلَمَّا رَأَى الرَّبُّ أَنَّهُ مَالَ لِيُنْظُرَ نَادَاهُ اللَّهُ مِنْ وَسْطِ الْعُلَيْقَةِ وَقَالَ: «مُوسَى مُوسَى». فَقَالَ: «هَهُنَذَا».</p>	4	<p>Als aber der Herr sah, dass er hinging, um zu sehen, rief Gott ihn aus dem Busch und sprach: Mose, Mose! Er antwortete: Hier bin ich.</p>
<p>فَقَالَ: «لَا تَقْتَرِبْ إِلَيَّ هَهُنَا. اخْلَعْ حِذَاءَكَ مِنْ رِجْلَيْكَ لِأَنَّ الْمَوْضِعَ الَّذِي أَنْتَ وَقِفْتَ عَلَيْهِ أَرْضٌ مُقَدَّسَةٌ».</p>	5	<p>Er sprach: Tritt nicht herzu, zieh deine Schuhe von deinen Füßen; denn der Ort, darauf du stehst, ist heiliges Land!</p>
<p>ثُمَّ قَالَ: «أَنَا إِلَهُ أَبِيكَ إِلَهُ إِبْرَاهِيمَ وَإِلَهُ إِسْحَاقَ وَإِلَهُ يَعْقُوبَ». فَغَطَّى مُوسَى وَجْهَهُ لَأَنَّهُ خَافَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى اللَّهِ.</p>	6	<p>Und er sprach weiter: Ich bin der Gott deines Vaters, der Gott Abrahams, der Gott Isaaks und der Gott Jakobs. Und Mose verhüllte sein Angesicht; denn er fürchtete sich, Gott anzuschauen.</p>
<p>فَقَالَ الرَّبُّ: «إِنِّي قَدْ رَأَيْتُ مَذَلَّةَ شَعْبِي الَّذِي فِي مِصْرَ وَسَمِعْتُ صُرَاخَهُمْ مِنْ أَجْلِ مُسَخَّرِيهِمْ. إِنِّي عَلِمْتُ أَوْجَاعَهُمْ</p>	7	<p>Und der Herr sprach: Ich habe das Elend meines Volks in Ägypten gesehen, und ihr Geschrei über ihre Bedränger habe ich gehört; ich habe ihre Leiden erkannt.</p>
<p>فَنَزَلْتُ لِأُنْقِذَهُمْ مِنْ أَيْدِي الْمِصْرِيِّينَ وَأُصْعِدَهُمْ مِنْ تِلْكَ الْأَرْضِ إِلَى أَرْضٍ جَيِّدَةٍ وَوَّاسِعَةٍ إِلَى أَرْضٍ تَفِيضُ لَبَنًا وَعَسَلًا إِلَى مَكَانِ الْكَنْعَانِيِّينَ وَالْحِثِّيِّينَ وَالْأَمُورِيِّينَ وَالْفِرْزِيِّينَ وَالْحَوِيِّينَ وَالْيَبُوسِيِّينَ.</p>	8	<p>Und ich bin herniedergefahren, dass ich sie errette aus der Ägypter Hand und sie aus diesem Lande hinaufführe in ein gutes und weites Land, in ein Land, darin Milch und Honig fließt, in das Gebiet der Kanaaniter, Hetiter, Amoriter, Perisiter, Hiwiter und Jebusiter.</p>
<p>وَالآنَ هُوَذَا صُرَاخُ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ آتَى إِلَيَّ وَرَأَيْتُ أَيْضًا الصِّيقَةَ الَّتِي يُصَايِفُهُمْ بِهَا الْمِصْرِيُّونَ</p>	9	<p>Weil denn nun das Geschrei der Israeliten vor mich gekommen ist und ich dazu ihre Drangsal gesehen habe, wie die Ägypter sie bedrängen,</p>
<p>فَالآنَ هَلُمَّ فَأَرْسِلْكَ إِلَيَّ فِرْعَوْنَ وَتُخْرِجْ شَعْبِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ مِصْرَ».</p>	10	<p>so geh nun hin, ich will dich zum Pharao senden, damit du mein Volk, die Israeliten, aus Ägypten führst.</p>
<p>فَقَالَ مُوسَى لِلَّهِ: «مَنْ أَنَا حَتَّى أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَحَتَّى أَخْرِجَ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ مِصْرَ؟»</p>	11	<p>Mose sprach zu Gott: Wer bin ich, dass ich zum Pharao gehe und führe die Israeliten aus Ägypten?</p>
<p>فَقَالَ: «إِنِّي أَكُونُ مَعَكَ وَهَذِهِ تَكُونُ لَكَ الْعَلَامَةُ أَنِّي أَرْسَلْتُكَ: حِينَمَا تُخْرِجُ الشَّعْبَ مِنْ مِصْرَ تَعْبُدُونَ اللَّهَ عَلَى هَذَا الْجَبَلِ».</p>	12	<p>Er sprach: Ich will mit dir sein. Und das soll dir das Zeichen sein, dass ich dich gesandt habe: Wenn du mein Volk aus Ägypten geführt hast, werdet ihr Gott dienen auf diesem Berge.</p>
<p>فَقَالَ مُوسَى لِلَّهِ: «هَا أَنَا آتِي إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَقُولُ لَهُمْ: إِلَهُ آبَائِكُمْ أَرْسَلَنِي إِلَيْكُمْ».</p>	13	<p>Mose sprach zu Gott: Siehe, wenn ich zu den Israeliten komme und spreche zu ihnen: Der Gott eurer Väter hat mich zu euch gesandt!, und sie mir sagen werden: Wie ist</p>

<p>فَإِذَا قَالُوا لِي: مَا اسْمُهُ؟ فَمَاذَا أَقُولُ لَهُمْ؟»</p>		<p>sein Name?, was soll ich ihnen sagen?</p>
<p>فَقَالَ اللَّهُ لِمُوسَى: «أَهْيَهِ الَّذِي أَهْيَهُ». وَقَالَ: «هَكَذَا تَقُولُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ: أَهْيَهُ أَرْسَلَنِي إِلَيْكُمْ».</p>	<p>14</p>	<p>Gott sprach zu Mose: Ich werde sein, der ich sein werde. Und sprach: So sollst du zu den Israeliten sagen: »Ich werde sein«, der hat mich zu euch gesandt.</p>